

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

[REDACTED], [REDACTED],

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

t e d y

týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu, jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží,

č í m ž s p á c h a l

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

za tyto zločiny **podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku, za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 36 (třicetišesti) měsíců.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá přiměřená povinnost zdržet se v průběhu zkušební doby jakýchkoli neoprávněných zásahů do práv a právem chráněných zájmů [REDAKCE].

O d ů v o d n ě n í :

Důkazy provedenými v hlavním líčení byl zjištěn skutkový děj popsany ve výrokové části tohoto rozsudku. V následujícím odůvodnění soud rekapituluje výpovědi vyslechnutých osob, jakož i další podstatné skutečnosti plynoucí z provedených listinných důkazů, resp. z provedeného znaleckého zkoumání, které byly významné pro rozhodnutí o vině a trestu. Ostatní detaily jsou součástí spisového materiálu, přičemž procesním stranám byla poskytnuta možnost se s tímto seznámit. Účelem odůvodnění rozsudku není v podrobnostech jednotlivé důkazy popisovat, nýbrž tyto z obsahového hlediska hodnotit, a to jak jednotlivě, tak v jejich vzájemném souhrnu, a poměřovat takovéto důkazy konfrontačním způsobem.

Obžalovaný [REDAKCE] využil svého práva zakotveného v ust. § 33 odst. 1 tr. řádu a v řízení nevypovídal, pouze stručně zmínil, že nesouhlasí s tím, co je uvedeno v obžalobě.

Svědkyňe (poškozená) [REDAKCE] při výslechu v hlavním líčení uvedla, že se svým bývalým manželem prožila 20 let života, manželství bylo víceméně normální, věděla, že obžalovaný se občas chová extrémně. Ve výchově dětí však tato jeho výbušná povaha způsobovala velké problémy. Poškozená se s [REDAKCE] snažila vždy

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

vyjít, domluvit se, jmenovaný třeba i po nějaký čas chtěl domluvě dostat, ale poté se vše vrátilo do starých kolejí. Postupem času poškozená zjistila, že ve vztahu s obžalovaným dál nechce setrvat, jelikož tento byl de facto nefunkční. S [REDAKCE] situaci rozebírala, obžalovaný je ovšem emotivní, výbušné povahy, hroutil se, neustále mluvil o tom, že si vezme život, leč odmítal navštívit psychiatra. Ve chvíli, kdy se rozhodla podat návrh na rozvod manželství, začal se obžalovaný chovat takovým způsobem, který už nebyl pro [REDAKCE] snesitelný. Měla takový strach, že podala trestní oznámení. Už pár měsíců před podáním návrhu na rozvod manželství navštěvovala psychologa, k témuž chtěla přimět obžalovaného. Všechno ji mrzelo, musela podat trestní oznámení, byla to jediná cesta, jak obžalovaného zastavit, donutit jej k sebereflexi. Aktuálně se necítí „nějak výrazně poškozená“, z psychického hlediska problémy překonala, i děti vše zvládly.

Už na policii vypovídala k předmětným událostem, jen velmi nerada vše opakuje, chce tyto zážitky vytěsnit z mysli. V pozdější fázi soužití s obžalovaným mezi nimi docházelo ke konfliktům, které ona nesla velmi těžce, jejich vzájemná komunikace postupně ustávala, obžalovaný reagoval stále výbušněji, to ji zraňovalo. Čím dál víc začala vnímat, že společné soužití je pro ni destruktivní.

Zlom nastal v letech [REDAKCE], kdy se [REDAKCE], a problémy se začaly stupňovat, nicméně do doby, než mu řekla o rozvodu, nepociťovala snahy obžalovaného poškozenou omezovat, ubližovat jí, to nastalo až poté, co prezentovala úmysl rozvést se. Trestní oznámení podala ve stavu zoufalství a bezmoci, měla strach, protože obžalovaný se najednou začal chovat také velmi agresivně. Takto najednou začal prosazovat své zájmy.

Po rozvodu žili ještě další půl roku ve společné domácnosti. Obžalovaný se neustále snažil o fyzický kontakt, přestože jej prosila, aby se takové náklonnosti zdržel. Postupem času se jí stal fyzicky odporným. Opakovaně ji donutil k sexu proti její vůli, byl hodně agresivní. Stresovala ji neustálá potřeba obžalovaného dotýkat se jí, být v její blízkosti, nehledě na nedobrovolně podstoupené soulože. Skutkové okolnosti popsané ve výrokové části obžaloby dle poškozené odpovídají realitě. Obžalovaný neustále hovořil o tom, že se jí nikdy nevzdá, že do konce života bude litovat svého rozhodnutí opustit ho, že bude jediná žena jeho života, že všichni, kteří jí pomáhali v úsilí vymanit se ze soužití s obžalovaným, si za své jednání ponesou zodpovědnost. Většinou nebyl konkrétní, o to víc se poškozená bála. Konkrétně se vyjadřoval jenom k [REDAKCE], kteří obžalovanému radili, že by měl změnit svůj styl života, že by se měl vzpamatovat a řešit nastalou rodinnou situaci, upozorňovali ho, že poškozená strádá. [REDAKCE] si však už nyní nepamatuje, jaká slova vůči nim obžalovaný pronesl.

Před rozvodem předváděl tzv. demonstračky, například odjel a telefonoval poškozené, že skáče z mostu. Krom výše uvedeného jí fyzicky jinak neubližoval, avšak je přesvědčena o tom, že ji sledoval. Sledoval například i její telefon, což zjistila, když se před ní poděkl, proto si citlivé údaje nechala z telefonu vymazat.

Při jakékoliv činnosti se jí snažil dotýkat, chytal ji za ruku, kolem pasu, hladil ji, bylo to nepříjemné. Obžalovaný vytvářel dusno, když si dal alkohol, tak byl také agresivní. V té době pil hodně, byl sprostý na ni i na děti. Vyhožoval snad celému světu.

Když obžalovaného opouštěla, začala se sbližovat s [REDAKCE]. Doufala v nějaký bližší vztah, ale vzhledem ke všem shora popsaným okolnostem se s ním bála stýkat - měla strach hlavně o něj, protože obžalovaný zjistil, že se s ním vídá.

Obžalovaný vždy vyžadoval hodně sexu, poté už se poškozené ani neptal a přes její nesouhlas provedl, co si usmyslel. Později už mu v podstatě jen pasivně umožňovala, aby uspokojil své potřeby. Zpočátku se fyzicky bránila, pak zcela rezignovala. K sexu došlo přinejmenším třikrát i přes její fyzický odpor. Snahou ubránit se vždy pouze vystupňovala jeho agresivitu. Vždycky plakala, snažila se ho od sebe odtahovat, mlátila ho, kopala do něj, jednou mu i plivla do tváře. Když se choval agresivně, zkoušel i sexuální praktiky, které jí byly extrémně odporné.

I poté, co obžalovaný přestal s poškozenou a dětmi bydlet v rodinném domě, [REDAKCE] umožnila, aby v jedné z místností přebýval, když přijede z [REDAKCE] (kde pracuje) do České republiky. Naposledy zde přespával den před zahájením hlavního líčení.

Svědék [REDAKCE], [REDAKCE], uvedl, že jeho otec matce psychicky ubližoval, měla z něho hrůzu. Když byl otec doma, tak se báli. On si toho začal všimnout až někdy před rokem a půl, poté zjistil, že problémy v soužití jeho rodičů trvají delší dobu. Změnu v chování obžalovaného začal vnímat, když se [REDAKCE] začal rozčilovat nad věcmi, které byly z pohledu svědka zbytečné. Když se problémy stupňovaly, svědek musel být se svou matkou v ložnici, protože obžalovaný se tam celou noc dobýval, křičel na ně a říkal nepříjemné věci. Vyhrožoval lidem, kteří jsou jim blízcí. Báli se, že by mohl ublížit zejména matčině sestře a švagrovi. Se švagrem se obžalovaný jednou popral, a to tehdy, když se mu snažili domluvit.

Svědék nedokáže přesně říct, kdy se matka začala v ložnici zamykat, je to cca dva roky nazpět, možná rok a půl. Otec matce také zakazoval různé věci, např. setkávat se s lidmi, které měla ráda, matce například říkal, že si na [REDAKCE] počká, že ho zmlátí.

[REDAKCE] ví, že obžalovaný [REDAKCE] znásilnil. Obžalovaný vzal tehdy poškozenou do koupelny, ona dlouho nevycházela, načež svědek slyšel „au“, proto do koupelny vešel. Oba jeho rodiče byli svlečení, matka plakala. Když vyšla z koupelny, o celé události se s poškozenou už nebavili. Otec se mu tehdy jenom smál.

Obžalovaný měl v předmetné době problémy s alkoholem. Jednou když se hodně vytočil, vešel do spíže a začal pít dostupný alkohol, přičemž se uvedl do takového stavu, že nebyl schopný stát na nohou. Museli přivolat policisty, protože obžalovaný začal házet kameny do skleněných dveří, které rozbil.

Obžalovaný poškozenou sledoval, protože vždy přesně věděl, kde je, když se měla s někým sejít. [REDAKCE] na ni čekal na místech, která si s jinými osobami domluvila.

V současné době k nim obžalovaný chodí na návštěvu jen výjimečně, vypere si prádlo, umyje se, spí v samostatné místnosti situované v garáži rodinného domu. Od domu už nemá klíče. Svědek ví, že poškozená vyhledala odbornou psychologickou pomoc, on sám tam také několikrát byl.

Svědék [REDAKCE], [REDAKCE], zmínil, že situace ohledně jeho rodičů se dlouho vyvíjela, nejvyhrocenější však byla v posledních letech, když se rodiče začali rozvádět. Když matka otce seznámila se svým rozhodnutím z manželství odejít, začala

dle svědka doma panovat „hodně drsná atmosféra“, později hlavně o víkendech, když se obžalovaný vracel domů ze zahraničního zaměstnání. Chvillemi to vypadalo, že by vše mohlo být fajn, protože když obžalovaný přijel, byl rád, že rodinu vidí, ale následně se vždy začaly projevovat problémy v soužití svědkových rodičů.

Obžalovaný svým rodinným příslušníkům dle [REDAKCE] nikdy neublížoval fyzicky, jednalo se spíš o formu psychického nátlaku. Jednoho večera se obžalovaný hodně opil, kvůli čemuž museli volat policii, protože [REDAKCE] prohodil skleněnými dveřmi do domu kamení. V době, kdy probíhalo rozvodové řízení, svěřila se svědkovi matka s tím, že ji obžalovaný znásilnil. Podrobnosti mu však nesdělila.

Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] sledoval, měla v mobilním telefonu nainstalovaný software, který to umožňoval, mimo jiného sloužil k přeposílání SMS zpráv a záznamů o volání. [REDAKCE] si není si vědom, že by obžalovaný jeho matce řekl, „tohle nesmíš, nebo tohle musíš“, ale vyvíjel na ni určitý psychický nátlak, jednalo se často o skryté, přímo nevyslovené výhrůžky, například v té podobě, že pokud něco bude dělat, nebo nebude, ponese si za to následky. Především chtěl, aby zůstala s ním, neměla se stýkat s jinými muži, kteří by mohli ohrozit postavení obžalovaného.

Matka se pravidelně před otcem zamykala v ložnici. Zamykání ovšem mělo spíše opačný účinek, agrese obžalovaného to naopak vystupňovalo. Dobýval se tam, vyhrožoval, že dveře vysadí z pantu apod. Když byl otec opilý (a popíjel často), říkal, že si ublíží.

Svědék [REDAKCE] [REDAKCE], vypověděl, že v období, kdy probíhalo rozvodové řízení, se začal dozvídat různé skutečnosti vztahující se k soužití poškozené a obžalovaného s tím, že měl za to, že se [REDAKCE] tímto jednáním mohl dopustit trestné činnosti. Jednalo se především o nátlak vyvíjený na poškozenou, jak fyzický, tak i psychický. Dozvěděl se, že obžalovaný dokonce vyhrožuje také jeho rodině, jednou mezi nimi došlo k potyčce. Také slyšel o tom, že obžalovaný [REDAKCE] sledoval, občas ji bránil v odchodu z domova, nechtěl, aby došlo k rozvodu. Za zásadní však [REDAKCE] považuje informaci, že [REDAKCE] poškozenou znásilnil. Když se to doslechl, řekl poškozené, že pokud takový čin neohlásí policii ona, učiní tak sám.

Poprvé nějaké problémy zaznamenal cca dva roky před rozvodem, kdy se k němu donesly informace od poškozené o tom, že se chce nechat rozvést, ale má strach. Ve chvíli, kdy byl podán návrh na rozvod manželství, se situace zhoršovala, proto poškozené radil, ať vše oznámí na policii. Obžalovaný ji sledoval, měla „napíchnutý“ mobilní telefon, omezoval ji při odchodu z domova, například jí zablokoval svým autem výjezd z garáže.

O znásilnění se dozvěděl od poškozené, když u svědka a jeho manželky byla během víkendu na návštěvě. Čas trávila u nich, protože nechtěla být doma v době, kdy se obžalovaný vracel z [REDAKCE] domů. Ke znásilnění nemá [REDAKCE] žádné bližší informace, údajně se však mělo jednat o víc případů. Svědek v té době mluvil také se syny poškozené a obžalovaného, kteří říkali, že přesně neví, co se doma děje. Svědek oba syny pokládá za osobnosti svým způsobem narušené vztahem jejich rodičů, sami si nejsou schopni nic vyřídit, oba jsou zakřiknutí atd.

Ke konfliktu mezi [REDAKCE] a obžalovaným došlo, když svědek se svou manželkou, sestrou poškozené, vyzvedávali [REDAKCE] u ní doma. Tehdy byli svědky hádky mezi nimi. Jeho manželka, když viděla, v jakém je poškozená

(psychickém) rozpoložení, řekla obžalovanému, ať už „vypadne z toho baráku“, že tam nemá co dělat. Začali se hádat, [REDAKCE] chtěla znát výhrůžky, které jim měl [REDAKCE] přes poškozenou adresovat, obžalovaný na to svědkově manželce řekl, že je blbá kráva, v tu chvíli do rozmíšky vstoupil [REDAKCE], zatlačil obžalovaného na věšák, načež je [REDAKCE] a [REDAKCE] od sebe odtrhli.

Pokaždé, když se s poškozenou v následující době viděl, této říkal, aby obžalovanému neumožňovala vstup do domu, ona ale na to reagovala se slovy, že když bude vědět, že je obžalovaný u ní doma, může ublížit jenom jí a nikomu jinému.

Svědkyňe [REDAKCE], [REDAKCE], uvedla, že o větších problémech mezi poškozenou a obžalovaným se dozvěděla během roku 2015. Obžalovaný ani předtím nevystupoval dle jejích představ, především se nechoval hezky ke svým dětem, byl na ně přísný už od malička, později ale začal být ostřejší, agresivnější, [REDAKCE] svědkyni říkala, že to takhle dál nemůže vydržet, že neví, co má dělat. Po nějaké době se před [REDAKCE] zmínila o tom, že uvažuje o rozvodu, že dál ve vztahu s obžalovaným nemůže vydržet.

Kolem Vánoc 2015 spolu o rozvodu hovořili, obžalovaný zmínil, že ke klidnému rozvodu dojde pouze v případě, že celý další měsíc, tedy leden 2016, budou mít tzv. líbáanky. Svědkyně nevěděla, jak si takové líbáanky obžalovaný představuje, později pochopila, že zřejmě vyžadoval každodenní sex, výlety, resp. hru na „šťastnou rodinu“. Toto měla [REDAKCE] skutečně podstoupit, její psychický stav se proto zhoršoval, stejně tak i fyzický, v zaměstnání se nemohla soustředit, celá situace se na ní viditelně podepsala. V tu dobu se svědkyni rovněž svěřila s tím, že sexuální praktiky, které po ní obžalovaný vyžaduje, jsou „brutálnější“. Jak se blížil rozvod, obžalovaný byl stále agresivnější. [REDAKCE] byla dle [REDAKCE] před zhroucením.

Svěřila se jí také s tím, že byla obžalovaným znásilněna. Sama o tom nehovořila, odpovídala pouze na dotazy svědkyně. Poškozená se [REDAKCE] moc nesarcovala, proto si svědkyně myslí, že jí neřekla všechno. Obžalovaný v rozhodné době poškozenou sledoval, ona se jej bála, ve spoustě věcí se mu podřídila, aby měla klid.

Když obžalovaný začal pracovat v [REDAKCE], docházelo u poškozené ke značným psychickým výkyvům, vždy se minimálně dva dny vzpamatovávala z víkendu, který obžalovaný trávil doma, od čtvrtka už zase žila v napětí, v obavách z toho, že se obžalovaný vrátí z [REDAKCE].

Od [REDAKCE] se dozvěděla, že ji obžalovaný nemá rád, že svědkyni přes [REDAKCE] vyhrožuje. Vůbec nechápala důvod, [REDAKCE] k ničemu nenaváděla, úplně ji to vyděsilo. Prý vyhrožoval, že [REDAKCE] skončí na invalidním vozíku. Když potom obžalovaného potkala, hádala se s ním. Chtěla se především zastat [REDAKCE], chtěla, aby ji obžalovaný nechal na pokoji. On jí řekl, aby do toho nezasahovala, dohadovali se, svědkyně chtěla z úst [REDAKCE] slyšet zmíněné výhrůžky, nakonec jí řekl, že je kráva. V tu chvíli ho vzal [REDAKCE] za mikinu, řekl mu, co si to dovoluje, začali se přetahovat, poškozená začala hystericky křičet. Přiběhli [REDAKCE] poškozené a zamezili jim v dalším fyzickém kontaktu.

Poškozená obžalovanému zařídila podnájem, on ale jinde odmítal bydlet. Poté se rozhodla podat trestní oznámení, protože bylo potřeba obžalovaného zastavit. [REDAKCE]

██████████ vyhledala psychiatrickou pomoc, nemohla jíst, normálně fungovat. Jednou ji s ██████████ odvezli do nemocnice, protože se v zaměstnání zhroutila.

Svědék ██████████ zmínil, že ██████████ zná, je to ██████████. Poškozená mu o dané trestní věci nic neříkala, něco se dozvěděl, až když byl u výslechu na policii. Obžalovaného viděl jenom jednou, když se s poškozenou sešli v kavárně. ██████████ se zde najednou objevil, zda poškozenou sledoval, svědek neví. Absolvovali spolu asi minutový rozhovor, obžalovaný s ním chtěl mluvit, svědek mu ale řekl, že si vše musí vyřešit oni dva, mezi sebou. Pouze z doslechu ví, že poškozená měla být obžalovaným znásilněna, on ale o věci víc vědět nechtěl. Sama poškozená se mu více nesvěřovala, nechtěla ho věci dále zatěžovat. Na jaře v roce 2016 měl svědek v jednom týdnu třikrát propíchané pneumatiky u svého vozu, což se opakovalo ještě v listopadu. ██████████ nedokáže označit pachatele, tyto události však vyšetřovala policie. Na kamerových záznamech byl vidět člověk s kapucí a nožem, jenž chodil po svědkově zahradě. Jednou mu někdo propíchl pneumatiky také na parkovišti u podniku, v němž se sešel s poškozenou.

Svědčyně ██████████ vypověděla, že je ██████████. Vídají se spolu pravidelně, jsou kolegyněmi ze zaměstnání, tráví spolu i volný čas. Před 2 lety poškozená podala u soudu návrh na rozvod manželství, přičemž svědkyni řekla, že s obžalovaným není schopná dále žít, zejména pro velké názorové rozdíly, pokud jde o výchovu dětí. Následně ze strany obžalovaného začala pociťovat značný psychický nátlak, zmiňovala se také o hrubém zacházení, vynuceném sexu. V té době byla ██████████ stále smutná, zničená, obžalovaného se bála, musela se doma zamykat. S podrobnostmi se svědkyni ale nesvěřila. Vzhledem k tomu, že ██████████ má známou na psychiatrii, domluvila poškozené schůzku, po které byly ██████████ předepsány léky na uklidnění.

V hlavním líčení vypovídali také **znalci z oboru školství a kultura – psychologie**, se specializací psychologie dětí a dospělých, **a zdravotnictví**, odvětví psychiatrie, **PhDr. Jitka Příkrylová a MUDr. Jan Tuček, Ph.D.**, kteří se ve smyslu ust. § 108 odst. 1 tr. řádu odvolali na své písemně zpracované znalecké posudky a v řízení před soudem tyto stvrdili. Oba znalci své závěry v průběhu hlavního líčení uspokojivým způsobem odůvodnili a vysvětlili, na základě čeho k těmto závěrům dospěli.

Závěry znalkyně PhDr. Jitky Příkrylové lze shrnout tak, že poškozená ██████████ je osobností zralou, introvertně orientovanou, s lehčími dispozicemi k úzkostnému prožívání, emocionálně vyrovnanou, bez známek psychopatologie ve struktuře osobnosti, fixovanou na svou rodinu. Její intelektová výkonnost se nachází v pásmu lehkého nadprůměru. Poškozená má velmi dobré rozumové předpoklady a paměťové schopnosti k tomu, aby byla schopná objektivního chápání a reprodukce prožitého. Je schopna kvalitně popsat prožité události, je plně orientována místem, časem a vlastní osobou. Negativní dopad může mít pouze její snaha o potlačení nepříjemných zážitků a jejich vytěsnění z mysli.

U poškozené se neprojevují sklony k záměrnému účelovému zkreslování informací ve svůj prospěch, a to jak obecně, tak ve vztahu k projednávaným událostem, u ██████████ nebyly prokázány známky patologické lhavosti, ani snaha jevit se v lepším světle. Pro dobrou věrohodnost poškozené svědčí stálá struktura a propracovanost výpovědi bohaté na detaily, doprovázená patřičným emočním a neverbálním doprovodem v projevech, spontánností, nepopírání vlastní (i když pasivní) spoluúčasti při vynuceném sexu, bohatý popis myšlenkových pochodů a doprovodných emočních prožitků.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

Známky svědčící pro nevěrohodnost výpovědi u poškozené zjištěny nebyly, specifická věrohodnost zaměřená na vyšetřovanou událost je dobrá, pro tento závěr svědčí hlavně opakující se stejné výpovědi, i po časovém odstupu, a doprovázející emoční reakce, ale i znovuprožívání popisovaných situací.

Motiv mstivosti vůči obžalovanému lze u poškozené vyloučit, neboť to neodpovídá její struktuře osobnosti, charakterovým vlastnostem, dosavadnímu chování (i ve velmi vyhocených situacích během soužití s obžalovaným), řešení krize v manželství, resp. přijímání viny.

██████████ má obecně dobrou frustrační toleranci, je osobnostně stálá, bez sklonů k extrémnímu řešení záěžových situací, k hysterickým reakcím, případně k emoční nestabilitě a ke zlobným emocím. Reaguje promyšleně, není impulzivní v chování (i když není možné při dlouhodobé frustraci a vyhocených konfliktních situacích vyloučit podrážděné chování, při kterém může vybuchnout, křičet, je schopna i fyzického násilí, zvláště poté, kdy je dlouhodobě deprivována nedostatkem klidu, spánku, nemožností ovlivnit a ukončit pro ni ohrožující chování obžalovaného).

U poškozené dle znalkyně docházelo k postupné adaptaci na manželské soužití s extrémní emoční zátěží, přerůstající v dlouhodobý stres. Její organismus reagoval úzkostí a rozvinutím depresivních stavů, v důsledku čehož docházelo k výraznému snížení kvality jejího života. Působením vztahových stresorů u ní rovněž docházelo k rozvoji stresové reakce, snižující subjektivní pocit kontroly nad svým jednáním a životem. Postupně se adaptovala tak, aby byla schopna fungovat, stresová zátěž se pro ni stala danou, těžko ovlivnitelnou skutečností. Po zvládnutém stresovém šoku se u ní opakovaně dostavovala vyčerpanost, její tělo se dostávalo do krize (vyčerpanost, nechutenství, nevykonnost, pocity bezmoci, extrémní strach o sebe a blízké osoby). Ve stavu extrémní zátěže byla schopna vyhledat odbornou pomoc psychologa a psychiatra, užívala předepsané léky, ventilovala navenek emoční vyčerpanost a úzkostné stavy.

Poškozená se ve vztahu chovala dlouho submisivně a smířlivě, aby nezavdala příčinu ke krizi a vyhrocení konfliktní situace v manželství. Řešila tak i obavy z výhrůzek manžela. Jednání obžalovaného vůči ní vnímala dlouhodobě jako ponižující, znehodnocující, vyvolávající značný psychický a fyzický odpor.

U poškozené i v době vypracování posudku přetrvávaly vážné obavy a úzkostné stavy v souvislosti s výhrůzkami obžalovaného (směřované vůči její osobě a osobám blízkým). Tento stav byl stále velmi intenzivní a nelze vyloučit trvalost tohoto stavu v případě dalšího zasahování obžalovaného do jejího života. Z výsledků psychologického vyšetření je nicméně zřejmé, že poškozená nevykazuje známky posttraumatické stresové poruchy.

Závěry znalce MUDr. Jana Tučka, Ph.D. spočívají v tom, že obžalovaný netrpěl ani v současné době netrpí duševní poruchou ve vlastním slova smyslu, ani závislostí na návykových látkách nebo alkoholu. Znalec u ██████████ zjistil smíšenou poruchu osobnosti, s rysy emočně nestabilními a narcistickými, přičemž tato porucha je dle MUDr. Jana Tučka, Ph.D. trvalého charakteru, byla přítomna v minulosti a je přítomna i v současné době. S ohledem na přítomnost smíšené poruchy osobnosti, inteligenci obžalovaného, jeho výchovu a životní zkušenosti hodnotí znalec schopnosti ██████████ rozpoznat protiprávnost svého jednání jako zachovalé, schopnosti ovládat své jednání jako nepodstatně snížené.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

Znalec zároveň uzavřel, že nebyly zjištěny takové skutečnosti, jež by svědčily o tom, že by obžalovaný jednal pod vlivem alkoholu, krom případu ze dne 1.8.2016, kdy míru intoxikace bylo možné hodnotit jako těžkou, nešlo však o opilost patickou. Závěrem MUDr. Jan Tuček, Ph.D. uzavřel, že v případě obžalovaného nepovažuje za nutné uložení ochranného léčení, ať již formou ústavní nebo ambulantní.

Po provedeném dokazování, založeném na pečlivém uvážení všech okolností daného případu, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemném souhrnu, má soud za prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného ve výrokové části rozsudku. Závěr o tomto skutkovém stavu soud opírá především o svědecké výpovědi poškozené [REDAKCE] a jejích dvou synů, ale také její přítelkyně, [REDAKCE] a manželů [REDAKCE], resp. ze závěrů obou v řízení slyšených znalců, tedy PhDr. Jitky Přikrylové a MUDr. Jana Tučka, Ph.D.

Zásadním je pochopitelně svědectví [REDAKCE]. Poškozená popsala vzájemné složité a konfliktní soužití s obžalovaným, jeho slovní agresivitu i snahu opakovaně dosáhnout proti její vůli pohlavního styku. Obžalovaný dle její výpovědi opakovaně vykonal soulož přes její odpor. Výpověď poškozené pokládá soud za ucelenou, logickou a přesvědčivou, svědectví poškozené je navíc jednoznačně podporováno také výpověďmi jejích dvou synů, přičemž mladší z nich (Jiří) byl dokonce v jednom případě s největší pravděpodobností svědkem pohlavního styku svých rodičů, nedobrovolného ze strany matky, při kterém poškozená plakala a zmiňovala citoslovce bolesti, načež tuto z koupelny, kde se vše odehrávalo, syn odvedl, ale i výpověďmi [REDAKCE], [REDAKCE], jímž se poškozená světovala se svými partnerskými problémy spíše sporadicky, resp. výpovědi [REDAKCE], kamarádky [REDAKCE], se kterou poškozená o útocích ze strany obžalovaného opakovaně hovořila. Svědek [REDAKCE] jenž se s poškozenou po jejím rozvodu příležitostně stýkal, potvrdil, že poškozená byla při schůzkách utrápěná, málokdy se smála, naznačovala mu, že má problémy s obžalovaným, konkrétně se však nevyjadřovala, nechtěla [REDAKCE] dále zatěžovat z toho důvodu, že [REDAKCE]. Ve stručnosti řečeno, obsah všech těchto výpovědí lze shrnout tak, že svědectví poškozené v nich mělo plnou podporu, sdělení jednotlivých v řízení vypovídajících osob byla souladná a přesvědčivá, přičemž sám obžalovaný jinou verzi skutkového děje nenabídl, pouze zmínil, že nesouhlasí s tím, co je uvedeno v obžalobě.

Osobnost poškozené hodnotila PhDr. Jitka Přikrylová, znalkyně z oboru školství a kultura – psychologie, se specializací psychologie dětí a dospělých, která konstatovala, jak vyplývá se shora uvedeného, že poškozená je osobností zralou, introvertně orientovanou s lehčími dispozicemi k úzkostnému prožívání, emocionálně vyrovnanou, bez známek psychopatologie ve struktuře osobnosti, fixovanou na svou rodinu. Má velmi dobré rozumové předpoklady a paměťové schopnosti k tomu, aby byla schopná objektivního chápání a reprodukce prožitého, je schopna kvalitně popsat prožité události. Je plně orientována místem, časem a vlastní osobou, neprojevují se u ní sklony k záměrnému účelovému zkreslování informací ve svůj prospěch, a to jak obecně, tak ve vztahu k posuzované trestné činnosti. Nebyly u ní prokázány známky patologické lhavosti, ani snaha jevit se v lepším světle. Pro dobrou věrohodnost svědčí stálá struktura a propracovanost výpovědi bohaté na detaily, doprovázena patřičným emočním a neverbálním doprovodem v projevech, bohatý popis myšlenkových pochodů a doprovodných emočních prožitků. Znamky svědčící pro nevěrohodnost její výpovědi naopak zjištěny nebyly. Lze u ní vyloučit motiv mstivosti vůči obžalovanému, neboť to neodpovídá její struktuře osobnosti, charakterovým vlastnostem a

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Jinderlová

dosavadnímu chování. Podobným způsobem hodnotil její výpověď a celkové vystupování v rámci hlavního líčení soud, který neshledává jediný důvod k tomu, aby tvrzením poškozené nevěřil.

Vzhledem k tomu, že soud tedy vnímá poškozenou jako svědkyni vysoce věrohodnou, jejíž pravdomluvnost se podává i z ostatních výpovědí, nebyla u ní zaznamenána nejmenší snaha obžalovanému přitížit, naopak bylo zjevné, že se [REDAKCE] do poslední chvíle rozmýšlí, zda u soudu bude vypovídat a poskytne tak orgánům činným v trestním řízení procesně použitelnou výpověď (což nejlépe dokládá zvukový záznam pořízený o průběhu hlavního líčení konaného dne 12.2.2018), je možné na základě provedeného dokazování skutečně uzavřít, že obžalovaný se po dobu dvou roků ke své manželce (později bývalé manželce), s níž žil ve společném domě, choval velmi hrubým, sobeckým a necitlivým způsobem, konkrétně tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku, přičemž poškozenou ponižoval hanlivými výrazy, požadoval po ní detailní informace o jejím pohybu a osobách, se kterými se stýkala, sledoval komunikaci v jejím mobilním telefonu, vyhrožoval jí i jejím blízkým násilím pro případ, že s ním nezůstane, neustále vyhledával její osobní blízkost a fyzický kontakt, ač mu opakovaně sdělila, že si to nepřeje a vícekrát přes její verbální nesouhlas, aktivní odpor a pláč na ni vykonal soulož. Takto nepříznivě působil na tělesnou i psychickou stránku poškozené, která v důsledku tohoto jeho jednání pociťovala strach a předmětné jednání obžalovaného vnímala jako ponižující, vyvolávající značný psychický a fyzický odpor k osobě [REDAKCE]. Lze tedy uzavřít, že obžalovaný spáchal oba žalované zločiny, a to týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, resp. znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

K uvedenému pokládá soud za vhodné doplnit, že po provedeném dokazování vyšlo najevo, že poškozená je sice poměrně křehkým jedincem, nepochybně ale velmi tolerantním vůči druhým, je introvertem, jenž před jinými jen velmi nerad hovoří o citlivých událostech, které jej zasáhnou. Zejména z toho důvodu [REDAKCE] pravděpodobně dlouho snášela jednání, které by pro ostatní ženy bylo zcela nepřipustné, které by bylo důvodem k okamžitému ukončení soužití s osobou, ubližující jim takovým způsobem, jako obžalovaný poškozené. Byť poškozená výslovně zmínila, že se necítí být „nijak výrazně poškozená“, že se necítí být týranou osobou, obsah provedeného dokazování, včetně její výpovědi, hovoří o opaku – ať už jde o prokazatelné sledování ze strany obžalovaného, velmi hrubé jednání vůči poškozené, kterým se snažil prosazovat své zájmy, enormní snahu [REDAKCE] směřující k tomu, aby poškozené znemožnil pokračovat v partnerském životě s jiným mužem než s obžalovaným, jenž se neštítel, když se mu poškozená odmítala podvolit, [REDAKCE] násilím donutit k pohlavnímu styku souloží. Opakované znásilnění poškozené se podává nejen z její výpovědi, ale také ze svědectví [REDAKCE], jenž popsal počínání svého otce v koupelně společně obývaného domu, a [REDAKCE], a přítelkyně, [REDAKCE], kterým se dramatickými událostmi inkriminované doby svěřila. Sam obžalovaný se k obsahu těchto zásadně důležitých svědectví nijak nevyjádřil, přestože například tvrzení svědka [REDAKCE] komentoval velmi obsáhle, byť posledně jmenovaný hovořil (co se týče žalovaného jednání) v podstatě výhradně o informacích z doslechu, což o postoji [REDAKCE] žalované trestné činnosti také mnohé vypovídá.

K posouzení kvality duševního zdraví obžalovaného byl přibrán MUDr. Jan Tuček, Ph.D., znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, jenž dospěl k závěru, že obžalovaný netrpěl, ani v současné době netrpí duševní poruchou ve vlastním slova smyslu, ani závislostí na návykových látkách nebo alkoholu, zjistil u něho smíšenou poruchu osobnosti s rysy

emočně nestabilními a narcistickými, která je trvalého charakteru, byla přítomna v minulosti a je přítomna i v současné době. Schopnosti obžalovaného rozpoznat protiprávnost svého jednání má však znalec za zachovalé, schopnosti ovládat své jednání za nepodstatně snížené, proto je na [REDAKCE] nutno pohlížet jako na osobu plně trestně odpovědnou.

Obžalovaný byl v dané věci ohrožen trestem odnětí svobody na dvě léta až deset let. Odsuzuje-li totiž soud pachatele za dva nebo více trestných činů, uloží mu úhrnný trest podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný, což je v daném případě zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku s uvedenou trestní sazbou. V dané věci soud jako významnou polehčující okolnost shledává dosavadní bezúhonnost obžalovaného, [REDAKCE] naopak přitěžuje skutečnost, že je odsouzen pro více trestných činů, přičemž také zločin znásilnění představuje více útoků. Toto jeho jednání, objasněné v hlavním líčení, lze označit za velice závažný zásah do práv poškozené [REDAKCE], ale i hodnot chráněných trestním zákoníkem, proto - i s přihlédnutím ke zmíněným přitěžujícím okolnostem - soud nemohl trest odnětí svobody vyměřit na samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Při vědomí toho, že inkriminované jednání na poškozené nezanechalo trvalé následky, přičemž sama [REDAKCE] hovoří o podstoupeném příkoří v podstatě smířlivě a lze předpokládat, že se projednávanými událostmi v dohledné době zcela vyrovná, postačí dle přesvědčení soudu uložení trestu ve výměře 6 měsíců nad spodní hranici zákonné trestní sazby. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti - i proto, že obžalovaný od svého protiprávního jednání po zahájení svého trestního stíhání upustil - soud rovněž dospěl k závěru, že k působení na [REDAKCE], aby do budoucna vedl řádný život, postačí, když bude výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odložen, avšak na delší, tříletou zkušební dobu, za současného uložení ve výroku rozsudku zmíněné přiměřené povinnosti zdržet se v průběhu zkušební doby jakýchkoli neoprávněných zásahů do práv a právem chráněných zájmů poškozené [REDAKCE]. Od uložení této povinnosti soud očekává narovnání vztahů obžalovaného s jeho rodinnými příslušníky, jeho maximální respekt k právům a právem chráněným zájmům poškozeném, přičemž uložení povinnosti bude pro obžalovaného výraznou motivací k tomu, aby se obdobného jednání (ale i protiprávního jednání nižší škodlivosti) do budoucna vyvaroval. Pokud by tak totiž nečinil, reálně by mu hrozila přeměna uloženého trestu odnětí svobody na nepodmíněný.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 trestního řádu, § 252 trestního řádu), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 trestního řádu).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního řádu).

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni (228 odst. 4 trestního řádu).

V Českých Budějovicích dne 19. dubna 2018

Mgr. Jaromír Hájek, v.r.
předseda senátu